

Bella doet het op haar eigen manier

**Een verhaal over
nieuwsgierigheid in plaats
van controle**

**Rumana, Begrijpen wat er achter
gedrag zit**

Bella was heel goed in dingen opmerken.

Ze hoorde het zachte gezoem van de lampen.

Ze merkte het wanneer iemand haar potlood had verplaatst.

Ze zag het wanneer een ander kind verdrietig was, zelfs als dat kind zei dat alles goed ging.

En Bella merkte nog iets op. Soms voelden dingen die voor andere mensen heel klein leken, voor haar heel groot.

Op een ochtend zat Bella aan haar tafel op school. Het was druk in de klas.

Stoelen schoven. Kinderen praatten. Potloden tikten.

De juf gaf iedereen zijn werk. “Maak dit eerst af,” zei ze. “Daarna mag je tekenen.”

Bella keek naar het blad. Ze wist hoe het moest. Het was niet moeilijk.

Maar ineens voelde haar lichaam vreemd. Haar schouders spanden zich aan. Haar buik kneep samen. Haar gedachten botsten tegen elkaar op.

Bella pakte haar potlood. En legde het weer neer.

“Ik moet even tekenen,” zei Bella.

Tekenen hielp Bella’s hoofd rustig genoeg te worden om weer na te kunnen denken.

Maar het antwoord kwam meteen: “Eerst werken. Daarna tekenen.”

Het was maar een klein beetje werk. Alle andere kinderen leken het gewoon te doen. Waarom kon zij dat dan niet?

Bella wist het niet. Ze wist alleen dat het kleine taakje voor haar ineens zo hoog voelde als een berg.

“Bella,” zei de juf, “het is maar iets kleins.”

Maar vanbinnen voelde het voor Bella allang niet meer klein.

Bella wenste dat ze een klein deurtje in haar borst kon openen en iedereen kon laten zien wat er binnenin gebeurde.

Dan zouden ze misschien het gezoem zien. Het knijpen. De honderd gedachten.

De enorme NEE die verscheen, zelfs wanneer Bella zelf eigenlijk ja wilde zeggen.

Maar niemand kon zien wat er in Bella gebeurde. Ze zagen alleen een meisje dat haar werk niet deed.

Later zat Bella rustig bij een andere volwassene. Deze volwassene deed iets bijzonders.

Ze zei niet “Kom op.” Ze zei niet “Je moet.” Ze zei niet “De rest kan het toch ook?”

In plaats daarvan vroeg ze: “Wat maakte het moeilijk?”

Bella keek op. Dat had nog nooit iemand aan haar gevraagd.

Bella dacht heel lang na. “Ik weet het niet,” zei ze.

“Dat is oké,” zei de volwassene.

Bella dacht nog even verder. “Mijn hoofd zat te vol.”

“En tekenen helpt?” Bella knikte. “Dan komt er ruimte.”

De volwassene glimlachte. “Dan moeten we misschien jouw hoofd helpen om ruimte te maken.”

De volgende dag ging Bella weer aan haar tafel zitten. Er lag opnieuw werk op haar te wachten.

Maar deze keer zei de juf:

“Je kunt beginnen met de eerste vraag, of je mag eerst twee minuten tekenen en dan kijken we er samen naar.”

Bella knipperde met haar ogen. Ze had een keuze. De berg werd kleiner.

Bella tekende een klein paars draakje.

Toen legde ze haar tekenpotlood neer. “Oké,” zei ze. “Ik denk dat ik de eerste vraag nu kan doen.”

En dat deed ze.

Een ander kind had weer iets anders nodig.

Sam had de uitleg twee keer nodig.

Noor werkte graag staand.

Milo droeg een koptelefoon als het te lawaaierig werd.

Eva had moeilijkere sommen nodig.

En soms had Bella tekenen nodig.

Niemand kreeg precies hetzelfde.

Maar iedereen kreeg hulp.

Bella keek de klas rond.

Voor het eerst zag anders zijn er niet oneerlijk uit.

Anders zijn zag er normaal uit.

De juf had nog steeds regels. Ze moesten nog steeds aardig zijn. Ze moesten elkaar nog steeds veilig houden.

Maar nu was er nog een regel bijgekomen, misschien wel de belangrijkste:

als iets niet werkt, worden we nieuwsgierig en zoeken we een andere manier.

Bella glimlachte.

Ze was geen probleem dat opgelost moest worden.

Ze was een persoon die begrepen moest worden.

En soms, wanneer Bella dingen een beetje anders mocht doen...

kon ze zoveel meer.

Einde.

Voor grote mensen

Het verhaal van Bella gaat niet over een kind dat niet wil.

Het gaat over een kind dat nog niet kan, en over volwassenen die kiezen voor nieuwsgierigheid in plaats van controle.

Als iets niet werkt, vraag dan wat het moeilijk maakt.

En zoek samen een andere manier.

RUMANA.NL